

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

15 juin 2011

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi du 22 juillet 1985
sur la responsabilité civile dans le domaine
de l'énergie nucléaire**

(déposée par Mme Karine Lalieux et consorts)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

15 juni 2011

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van 22 juli 1985
betreffende de wettelijke aansprakelijkheid
op het gebied van de kernenergie.**

(ingediend door mevrouw Karine Lalieux c.s.)

RÉSUMÉ

La présente proposition de loi a pour but d'augmenter le montant de la responsabilité civile des exploitants d'installations nucléaires, en portant ce dernier de 297 à 700 millions d'euros au 1er janvier 2012.

Il s'agit de la première phase d'une modernisation plus fondamentale du droit de la responsabilité civile nucléaire, dont la seconde comprendra la ratification des Protocoles modificatifs des deux Conventions internationales pertinentes en la matière, à savoir la Convention de Paris du 29 juillet 1960 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire et la Convention de Bruxelles du 31 janvier 1963, complémentaire à la Convention de Paris du 29 juillet 1960 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire. Cette ratification sera accompagnée de l'adaptation consécutive de la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire.

SAMENVATTING

Dit wetsvoorstel is bedoeld om het aansprakelijkheidsbedrag van de exploitant van kerninstallaties op 1 januari 2012 van 297 tot 700 miljoen euro te verhogen.

Het betreft de eerste fase van een meer fundamentele modernisering van het nucleaire wettelijke aansprakelijkheidsrecht, waarvan de tweede fase de bekrachtiging zal omvatten van de Protocolen tot wijziging van de twee relevante internationale verdragen, te weten het Verdrag van Parijs van 29 juli 1960 inzake de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie en het Verdrag van Brussel van 31 januari 1963 tot aanvulling van het Verdrag van Parijs van 29 juli 1960 inzake de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie. Deze bekrachtiging zal vergezeld gaan van de consecutieve aanpassing van de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie	
PS	:	Parti Socialiste	
MR	:	Mouvement Réformateur	
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams	
sp.a	:	socialistische partij anders	
Ecolo-Groen!	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales — Groen	
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten	
VB	:	Vlaams Belang	
cdH	:	centre démocrate Humaniste	
LDD	:	Lijst Dedecker	
INDEP-ONAFH	:	Indépendant - Onafhankelijk	

<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>	
DOC 53 0000/000:	Document parlementaire de la 53 ^{ème} législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	DOC 53 0000/000:	Parlementair document van de 53 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Questions et Réponses écrites	QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)	CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV:	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)	CRABV:	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)	CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN:	Séance plénière	PLEN:	Plenum
COM:	Réunion de commission	COM:	Commissievergadering
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>		<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	
<i>Commandes:</i>		<i>Bestellingen:</i>	
Place de la Nation 2		Natieplein 2	
1008 Bruxelles		1008 Brussel	
Tél.: 02/ 549 81 60		Tel.: 02/ 549 81 60	
Fax: 02/549 82 74		Fax: 02/549 82 74	
www.lachambre.be		www.dekamer.be	
e-mail: publications@lachambre.be		e-mail: publicaties@dekamer.be	

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Exposé général

Le Royaume de Belgique est Partie à la Convention de Paris du 29 juillet 1960 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire et à la Convention de Bruxelles du 31 janvier 1963, complémentaire à la Convention de Paris du 29 juillet 1960 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire.

Ces deux traités établissent un cadre international pour la compensation des dommages subis par les victimes d'un accident nucléaire et constituent la base fondatrice du droit international de la responsabilité civile nucléaire en Europe occidentale.

La Convention de Paris organise un système de responsabilité civile qui repose sur un certain nombre de principes:

— l'exploitant est responsable de tout dommage nucléaire en relation causale avec son exploitation, sans que la victime ait à prouver une faute dans le chef de l'exploitant (la responsabilité "objective");

— l'exploitant est le seul responsable du dommage nucléaire (la "canalisation"). Il en résulte qu'aucune action ne peut être intentée contre une autre personne qui pourrait être responsable en vertu du droit commun et que tout recours de l'exploitant est exclu, sauf contre l'auteur d'un acte ou omission procédant de l'intention de causer un dommage;

— l'exploitant doit couvrir sa responsabilité au moyen d'une assurance ou d'une garantie financière;

— la responsabilité de l'exploitant peut être limitée au seul montant fixé par la législation applicable, cette limitation étant considérée comme une compensation du caractère objectif de la responsabilité;

— en cas d'accident, le tribunal compétent et le droit applicable sont, sauf exceptions, ceux de l'exploitant responsable.

La Convention complémentaire de Bruxelles, quant à elle, organise un mécanisme de solidarité internationale, reposant sur des fonds publics, dans l'hypothèse où la

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Algemene toelichting

Het Koninkrijk België is partij bij het Verdrag van Parijs van 29 juli 1960 inzake de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie en bij de Conventie van Brussel van 31 januari 1963, tot aanvulling van het Verdrag van Parijs van 29 juli 1960 inzake de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie.

Deze twee verdragen scheppen een internationaal kader voor de vergoeding van schade geleden door de slachtoffers van een kernongeval en vormen het fundament van het internationaal recht betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie in West-Europa.

Het Verdrag van Parijs organiseert een systeem van wettelijke aansprakelijkheid dat berust op een aantal principes:

— de exploitant is aansprakelijk voor elke kernschade die een oorzakelijk verband heeft met zijn exploitatie, zonder dat het slachtoffer een fout van de exploitant dient te bewijzen (de "objectieve" aansprakelijkheid);

— de exploitant is als enige aansprakelijk voor de kernschade (de "kanalisatie"). Daaruit volgt dat geen rechtsvordering kan worden ingesteld tegen een andere persoon die aansprakelijk zou kunnen zijn krachtens het gemeen recht en dat elk verhaal van de exploitant uitgesloten is, behalve tegen de pleger van een daad of nalatigheid voortkomend uit de intentie om schade te berokkenen;

— de exploitant dient zijn aansprakelijkheid te dekken door middel van een verzekering of een financiële zekerheid;

— de aansprakelijkheid van de exploitant kan beperkt zijn tot enkel het bedrag vastgelegd in de toepasselijke wetgeving, waarbij deze beperking wordt beschouwd als een compensatie voor het objectieve karakter van de aansprakelijkheid;

— bij een ongeval zijn de bevoegde rechtbank en het toepasselijk recht, behoudens uitzonderingen, die van de aansprakelijke exploitant.

Het Aanvullend Verdrag van Brussel, van zijn kant, organiseert een mechanisme van internationale solidariteit, dat gebaseerd is op openbare middelen,

couverture offerte par ou au nom de l'exploitant en vertu de la Convention de Paris s'avérerait insuffisante. Ce mécanisme, ouvert aux seules Parties à la Convention de Paris, prévoit deux tranches successives de fonds publics. La première est en principe à charge de l'État de l'installation à l'origine du dommage, encore que l'État ait la faculté de la mettre à charge de l'exploitant; si cette tranche s'avère encore insuffisante, il est procédé à l'appel d'une tranche internationale. Cette dernière tranche rassemble les contributions de toutes les Parties; chaque Partie y contribue au prorata de sa puissance thermique nucléaire installée et de son produit national brut.

À ce jour, sont Parties à la Convention de Paris les 15 États suivants: Belgique, Danemark, Espagne, Italie, Finlande, France, Grèce, Norvège, Pays-Bas, Portugal, République fédérale d'Allemagne, Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, Slovénie, Suède et Turquie. L'Agence de l'OCDE pour l'Énergie nucléaire est le dépositaire de cette Convention.

Parmi ces 15 États, seuls la Grèce, le Portugal et la Turquie ne sont pas Parties à la Convention complémentaire de Bruxelles. Le gouvernement belge est dépositaire de cette dernière.

Le 12 février 2004, ces deux conventions ont fait l'objet de Protocoles modificatifs dont l'objectif était d'améliorer le régime existant.

La Confédération helvétique, prenant en considération les progrès notables apportés par ces Protocoles, les a signés tous les deux; elle deviendra Partie aux conventions révisées lors de leur entrée en vigueur.

Le Protocole du 12 janvier 2004 prévoit, dans le cadre de la Convention de Paris, l'augmentation du montant minimal à assurer par les exploitants d'installations nucléaires, lequel passe de 297 472 229,73 euros (pour la Belgique) à 700 millions d'euros (pour toutes les Parties).

Il prévoit également l'augmentation des montants minimaux à assurer pour les installations jugées à risques réduits et lors de transports, montants qui sont portés respectivement à 70 et 80 millions d'euros.

in de veronderstelling dat de dekking geboden door of namens de exploitant krachtens het Verdrag van Parijs, onvoldoende zou blijken. Dit mechanisme, dat uitsluitend openstaat voor de partijen bij het Verdrag van Parijs, voorziet in twee opeenvolgende schijven van openbare middelen. De eerste is in principe ten laste van de Staat van de installatie die aan de oorsprong ligt van de schade, zij het dat de Staat de mogelijkheid heeft ze ten laste van de exploitant te leggen; indien deze schijf nog ontoereikend blijkt te zijn, wordt een beroep gedaan op een internationale schijf. Deze laatste schijf verzamelt de bijdragen van alle partijen; elke partij draagt eraan bij naar rata van zijn geïnstalleerd nucleair thermisch vermogen en van zijn bruto nationaal product.

Tot op heden zijn de partijen bij het Verdrag van Parijs de volgende 15 Staten: België, Denemarken, Spanje, Italië, Finland, Frankrijk, Griekenland, Noorwegen, Nederland, Portugal, de Bondsrepubliek Duitsland, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, Slovenië, Zweden en Turkije. Het Agentschap van de OESO voor Kernenergie is depositaris van dit Verdrag.

Van deze 15 Staten zijn enkel Griekenland, Portugal en Turkije geen partij bij het Aanvullend Verdrag van Brussel. De Belgische regering is depositaris van dit laatste.

Op 12 februari 2004 waren deze twee verdragen het voorwerp van wijzigingsprotocollen met als doelstelling de verbetering van het bestaande regime.

De Zwitserse Confederatie, die de opmerkelijke vooruitgang die door deze protocollen werd aangebracht in overweging nam, heeft ze allebei ondertekend; ze zal partij worden bij de herziene verdragen wanneer ze in werking treden.

Het Protocol van 12 januari 2004 voorziet in het kader van het Verdrag van Parijs in de verhoging van het door de exploitanten van kerninstallaties te verzekeren minimumbedrag, dat van 297 472 229,73 euro (voor België) tot 700 miljoen euro (voor alle partijen) wordt opgetrokken.

Het voorziet eveneens in de verhoging van de te verzekeren minimumbedragen voor de installaties die worden beschouwd als beperkt risicodragend en tijdens transporten, bedragen die respectievelijk op 70 en 80 miljoen euro worden gebracht.

Prenant en considération le fait que:

— les Protocoles du 12 février 2004 ne pourront pas être ratifiés avant 2012, compte tenu des impératifs de la procédure bicamérale;

— que l'entrée en vigueur desdits Protocoles est subordonnée au dépôt simultané des instruments de ratification par toutes les Parties à la Convention de Paris qui sont aussi membres de l'Union européenne, et ce pour éviter des conflits de juridiction, conformément à la décision 2004/294/CE du 8 mars 2004 du Conseil de l'Union européenne;

— les polices d'assurance des installations nucléaires viennent annuellement à échéance le 1er janvier,

il semble dès lors approprié, pour répondre à l'émotion suscitée par l'accident de Fukushima, d'augmenter, dès le 1er janvier 2012, le montant de la responsabilité des exploitants d'installations nucléaires et ce au niveau minimal requis par la Convention de Paris révisée, avant même l'entrée en vigueur de cette dernière.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

CHAPITRE 1ER

Disposition introductive

Article 1er

Cet article n'appelle aucun commentaire.

CHAPITRE 2

Disposition modificative de la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire

Art. 2

L'article 7 de la loi du 22 juillet 1985, tel que modifié par la présente loi, fixe désormais le montant maximal auquel la responsabilité de l'exploitant peut être engagée, à 700 millions d'euros, au lieu de 297 472 229,73 euros (12 milliards de francs).

Ce montant correspond au minimum exigé par la Convention de Paris dans sa version révisée par le Protocole du 12 janvier 2004, lequel n'est pas encore entré en vigueur. Lors de la négociation de ce

Overwegende dat:

— de Protocolen van 12 februari 2004 niet bekrachtigd kunnen worden vóór 2012, gelet op de vereisten van de tweekamerprocedure;

— de inwerkingtreding van de voornoemde Protocolen afhangt van de gelijktijdige indiening van de bekrachtigingsinstrumenten door alle partijen bij het Verdrag van Parijs, die ook lid zijn van de Europese Unie, om jurisdictiegeschillen te vermijden, overeenkomstig het Besluit 2004/294/EG van 8 maart 2004 van de Raad van de Europese Unie;

— de verzekeringspolissen van de kerninstallaties jaarlijks op 1 januari aflopen,

lijkt het dan ook aangewezen, om in te spelen op de beroering die de kernramp in Fukushima heeft teweeggebracht, het aansprakelijkheidsbedrag van de exploitanten van kerninstallaties vanaf 1 januari 2012 te verhogen tot op het door het herziene Verdrag van Parijs vereiste minimumniveau, nog vóór de inwerkingtreding ervan.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

HOOFDSTUK 1

Inleidende bepaling

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen verdere commentaar.

HOOFDSTUK 2

Bepaling tot wijziging van de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie

Art. 2

Artikel 7, zoals gewijzigd bij deze wet, bepaalt het maximumbedrag waarvoor de aansprakelijkheid van de exploitant kan worden ingeroepen voortaan op 700 miljoen euro, in plaats van 297 472 229,73 euro (12 miljard frank).

Dit bedrag komt overeen met het minimum vereist door het Verdrag van Parijs in zijn met het nog niet in werking getreden Protocol van 12 januari 2004 herziene versie. Tijdens de onderhandelingen over het Protocol

Protocole, ce montant avait été fixé en fonction des capacités disponibles sur le marché de l'assurance nucléaire dans l'ensemble des Parties à la Convention de Paris, du moins pour les dommages traditionnellement couverts.

En adoptant ce montant, le législateur placera le Royaume parmi les Parties à la Convention de Paris offrant la couverture la plus élevée, derrière la RFA (2,5 milliards d'euros) et l'Espagne (1,4 milliard d'euros dont 700 millions d'euros réservés pour le dommage environnemental sur le territoire espagnol).

Le dernier alinéa de l'article 7 permet au Roi de fixer des montants réduits de responsabilité lorsque l'installation nucléaire ou, dans le cas d'un transport, les substances nucléaires en cause ne sont pas considérées comme susceptibles de causer des dommages significatifs par rapport à d'autres installations nucléaires ou transports nucléaires, sans que ce montant puisse être inférieur à 5 millions DTS.

En vertu du Protocole, les montants fixés sur cette base ne pourront plus être inférieurs, pour le transport, à 80 millions d'euros et, pour les installations nucléaires, à 70 millions d'euros.

Ces montants sont des minima fixés de façon empirique; ils sont nettement plus élevés que dans les textes d'origine. Les installations considérées à faible risque sur le territoire belge, en vertu de l'article 7, alinéa 2, 2°, sont, pour le moment, déjà couvertes à concurrence d'un peu moins de 75 millions d'euros, et les transports à concurrence d'un peu moins de 100 millions d'euros.

Les installations reconnues à faible risque au 1er janvier 2011 sont les suivantes:

- Belgoprocess à Dessel;
- Commission européenne à Geel;
- Université de Gand à Gand;
- IRE à Fleurus.

CHAPITRE 3

Dispositions abrogatoire et transitoire

Art. 3 et 4

L'article 37 de la loi du 22 juillet 1985 comporte une mesure transitoire permettant aux exploitants auxquels la reconnaissance a déjà été accordée en vertu de la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile nucléaire, modifiée par la loi du 11 juillet 2000, de conserver le

verdit dit bedrag bepaald afhankelijk van de beschikbare capaciteiten op de markt van de nucleaire verzekeringen in het geheel van de partijen bij het Verdrag van Parijs, tenminste voor de traditioneel gedekte schade.

Door dit bedrag goed te keuren plaatst de wetgever het Koninkrijk bij de partijen bij het Verdrag van Parijs, waarbij de hoogste dekking wordt geboden na de BRD (2,5 miljard euro) en Spanje (1,4 miljard euro waarvan 700 miljoen euro bestemd voor de milieuschade op het Spaanse grondgebied).

Het laatste lid van artikel 7 biedt de Koning de mogelijkheid om verminderde aansprakelijkheidsbedragen te bepalen wanneer de kerninstallatie of, in geval van een transport, ervan wordt uitgegaan dat de nucleaire stoffen in kwestie geen aanzienlijke schade kunnen veroorzaken aan andere kerninstallaties of nucleaire transporten, zonder dat dit bedrag lager mag liggen dan 5 miljoen BTR.

Krachtens het Protocol mogen de bedragen die op deze basis worden bepaald niet meer lager liggen dan 80 miljoen euro voor het transport en 70 miljoen euro voor de kerninstallaties.

Deze bedragen zijn minima bepaald op empirische wijze; ze liggen aanzienlijk hoger dan in de oorspronkelijke teksten. De installaties die worden beschouwd als installaties met laag risico op het Belgisch grondgebied krachtens artikel 7, tweede lid, 2°, zijn, op dit ogenblik, reeds gedekt ten belope van iets minder dan 75 miljoen euro, en de transporten ten belope van iets minder dan 100 miljoen euro.

De op 1 januari 2011 erkende laagrisico-installaties zijn:

- Belgoprocess in Dessel;
- Europese Commissie in Geel;
- Universiteit Gent in Gent;
- IRE in Fleurus.

HOOFDSTUK 3

Opheffings- en overgangsbepalingen

Art. 3 en 4

Artikel 37 van de wet van 22 juli 1985 bevat een overgangsmaatregel die het de exploitanten aan wie de erkenning reeds is verleend krachtens de wet van 22 juli 1985 betreffende de nucleaire wettelijke aansprakelijkheid, gewijzigd bij de wet van 11 juli 2000, mogelijk

bénéfice de cette reconnaissance à condition d'adapter aux dispositions de la présente proposition de loi, dans les nonante jours qui suivent l'entrée en vigueur de son article 7, l'assurance ou toute autre garantie financière couvrant leur responsabilité.

Cette disposition est remplacée par l'article 4 de la proposition de loi afin d'être également applicable lors de l'entrée en vigueur de la présente loi; elle offrira ainsi à la fois aux assureurs et aux exploitants une certaine marge pour mettre en œuvre et souscrire la nouvelle couverture requise par la présente loi.

CHAPITRE 4

Entrée en vigueur

Art. 5

L'entrée en vigueur de la loi est fixée au 1er janvier 2012. Cette date a été choisie compte tenu du fait, d'une part, que les polices d'assurance des exploitants sont le plus souvent renouvelées au 1er janvier et, d'autre part, qu'il s'agissait de l'échéance la plus proche pour laquelle la présente loi est susceptible d'être approuvée par le Parlement et promulguée par le Roi.

Karine LALIEUX (PS)
Olivier HENRY (PS)
David CLARINVAL (MR)
Willem-Frederik SCHILTZ (Open Vld)

maakt het voordeel van deze erkenning te behouden, op voorwaarde dat zij de verzekering of elke andere financiële zekerheid die hun aansprakelijkheid dekt, aanpassen aan de bepalingen van dit wetsvoorstel, binnen negentig dagen volgend op de inwerkingtreding van artikel 7.

Deze bepaling wordt vervangen door artikel 4 van het wetsvoorstel om eveneens van toepassing te zijn bij de inwerkingtreding van deze wet; zo biedt zij de verzekeraars en de exploitanten een zekere ruimte om de nieuwe, door deze wet vereiste dekking toe te passen.

HOOFDSTUK 4

Inwerkingtreding

Art. 5

De inwerkingtreding van de wet is bepaald op 1 januari 2012. Deze datum werd gekozen enerzijds omdat de verzekeringspolissen van de exploitanten meestal op 1 januari verlengd worden en anderzijds omdat het de dichtstbijzijnde vervaldatum is waarop deze wet door het Parlement kan worden goedgekeurd en door de Koning kan worden afgekondigd.

PROPOSITION DE LOI**CHAPITRE 1ER****Disposition introductive****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

CHAPITRE 2

**Disposition modificative de la loi
du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile
dans le domaine de l'énergie nucléaire**

Art. 2

À l'article 7 de la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire, modifié par la loi du 11 juillet 2000, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots "297 472 229,73 euros" sont remplacés par les mots "700 millions d'euros";

2° le dernier alinéa est remplacé par ce qui suit:

"Les montants fixés en vertu de l'alinéa 2, 2°, ne peuvent pas être inférieurs, pour le transport, à 80 millions d'euros et, pour les installations nucléaires, à 70 millions d'euros."

CHAPITRE 3**Dispositions abrogatoire et transitoire****Art. 3**

L'article 37 de la même loi est abrogé.

Art. 4

Les exploitants auxquels la reconnaissance a été accordée en vertu de la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire, modifiée par la loi du 11 juillet 2000, conservent le bénéfice de cette reconnaissance à condition

WETSVOORSTEL**HOOFDSTUK 1****Inleidende bepaling****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2

**Bepaling tot wijziging van de wet
van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke
aansprakelijkheid op het gebied van de
kernenergie**

Art. 2

In artikel 7 van de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie, gewijzigd bij de wet van 11 juli 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "297 472 229,73 euro" vervangen door de woorden "700 miljoen euro";

2° het laatste lid wordt vervangen door wat volgt:

"De bedragen vastgesteld krachtens het tweede lid, 2°, mogen voor het vervoer niet lager zijn dan 80 miljoen euro en voor de kerninstallaties niet lager zijn dan 70 miljoen euro."

HOOFDSTUK 3**Opheffings- en overgangsbepalingen****Art. 3**

Artikel 37 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 4

Voor de exploitanten aan wie een erkenning is verleend krachtens de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie, gewijzigd bij de wet van 11 juli 2000, blijft de erkenning behouden op voorwaarde

d'adapter aux dispositions de la loi du ... modifiant la loi du 22 juillet 1985 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire, dans les nonante jours qui suivent son entrée en vigueur, l'assurance ou toute autre garantie financière couvrant leur responsabilité.

CHAPITRE 4

Entrée en vigueur

Art. 5

La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 2012.

14 juin 2011

Karine LALIEUX (PS)
Olivier HENRY (PS)
David CLARINVAL (MR)
Willem-Frederik SCHILTZ (Open Vld)

dat zij de verzekering of een andere financiële zekerheid ter dekking van hun aansprakelijkheid aangepast hebben aan de bepalingen van de wet van ... tot wijziging van de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie, binnen negentig dagen na haar inwerkingtreding.

HOOFDSTUK 4

Inwerkingtreding

Art. 5

Deze wet treedt in werking op 1 januari 2012.

14 juni 2011